

[Arbejdsministeren.]

vanskeligheder for de ældre funktionærer, hvis de bliver ramt af opsigelse, selv om problemet lykkeligtvis inden for de seneste år på grund af den høje beskæftigelse har været begrænset. Vi kendte jo tidligere de fyrretyveåriges problemer. Det var alvorlige problemer. Men alligevel vil forholdet for funktionæren ofte være det, at hans viden, uddannelse og erfaring specielt er knyttet til den virksomhed, i hvilken han måske har været beskæftiget i en længere årrække. Bliver han afskediget, kan der være en betydelig risiko for, at hans særlige kvalifikationer ikke umiddelbart kan nyttiggøres andetsteds, og at det derfor vil vise sig vanskeligt for ham at finde anden beskæftigelse, vel at mærke på de samme vilkår, som han havde. Derfor er der et problem her. Jeg vil i øvrigt pege på, at funktionærlovens gældende bestemmelse om opsigelse giver en mulighed for ved aftale under forudsætning af gensidighed at forlænge det almindeligt gældende opsigelsesvarsel ud over de 6 måneder, hr. Erik Hansen nævnte.

Når nu spørgsmålet om at få funktionærlovsudvalget til at medtage også problemerne omkring § 2 og § 2 a er rejst, vil jeg gerne minde om, at funktionærlovsudvalget i sin tid — for knap 3 år siden — blev nedsat for at overveje nogle helt specielle problemer, som et enigt folketingsudvalg havde henvist til behandling i dette udvalg. De problemer, som udvalget på denne baggrund beskæftiger sig med, er dels spørgsmålet om en udvidelse af funktionærbegrebet, dels spørgsmålet om gennemførelse af ændringer i bestemmelserne i funktionærlovens § 10 om funktionærernes organisations- og forhandlingsret. Hertil kommer, at udvalget senere er blevet anmodet om at inddrage spørgsmålet om ændringer i efterlønsreglerne i funktionærlovens § 8 i sine overvejelser.

Som bekendt knytter der sig en vis interesse til, at udvalgets arbejde med disse spørgsmål fremskyndes, og det kunne måske i betragtning heraf være lidt betænkeligt at henlægge yderligere arbejdsopgaver til funktionærlovsudvalget. Jeg er imidlertid på forhånd positiv over for den tanke at bede udvalget om også at overveje det ønskelige i at ændre funktionærlovens § 2 og § 2 a. Jeg vil dog gerne føje til, at inden jeg tager

endelig stilling, finder jeg det af væsentlig interesse at få at vide, hvordan de funktionærorganisationer, der er repræsenteret i udvalget, ser på spørgsmålet om en udvidelse af udvalgets opgave, og jeg agter derfor meget hurtigt at optage forhandling både med udvalgets formand og med de pågældende funktionærrepræsentanter om det spørgsmål, der her er rejst.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 147) findes i tidenden sp. 3969, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1203).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Thestrup): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 148) findes i tidenden sp. 3969, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1203).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Lovforslagets §§ 1-2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.